

have Tilskud, ere nye Foreninger, og vi have altid her paa Rigsdagen i Begyndelsen ydet Støtte til en Sag, for at den, naar den først var kommen godt i Gang, skulde kunne arbejde uden Statstilskud. Husmandsorganisationerne ere langt nyere end Landboforeningerne, derfor synes jeg, det ikke er konsekvent at fratage dem Statstilskuddet. Men ogsaa paa en anden Maade er det inkonsekvent. Landboforeningernes Medlemmer bestaa især af Godejere og Gaardmænd, medens Husmandsforeningernes Medlemmer hovedsagelig ere Husmænd. Naar nu Tilskuddet til disse to Organisationer er ens, og man saa tager Tilskuddet bort, følger deraf, at det gaar mere ud over dem, som have mindre Midler, end over dem, som have større Midler. Jeg har ikke meget Haab om, at det nytter stort at tale om dette ved denne Lejlighed, et æret Medlem har før berørt denne Sag, men jeg vil dog sige det samme som det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen): Er der ikke Mulighed for, at Finansudvalget kan tage Sagen op til nærmere Overvejelse til tredje Behandling?

Det sidste Ændringsforslag, jeg vil sige nogle faa Ord om, er Nr. 26 angaaende Tilskuddet paa 1,500 Kr. til Foreningen til Kaninavlens Fremme i Danmark. Dette Tilskud skal fuldstændigt stryges. Jeg tør ikke afgøre bestemt, hvor stor en Betydning denne Forening har, men jeg ved i hvert Fald, at der er adskillige, der tillægge Kaninavlens her i Danmark en ikke ringe Betydning. Denne Forening er ogsaa af ny Dato, og Tilskuddet er ringe: 1,500 Kr. Disse Nedsættelser gøre i det hele Indtrykket af, at det gjaldt om at faa nogle Smaaebeløb ud og at lade de store blive staaende. Dette Beløb, 1,500 Kr., til Kaninavlens Fremme kunde man paa langt lettere Maade faa ved at spare 1,500 Kr. af de omtrent 1 Mill. Kr., der hvert Aar gives til Husdyravlens Fremme. Der var i Fjor et Forslag om, at disse Bevillinger skulde nedsættes, men det blev ikke til noget. Jeg tror nu, at naar man undersøger Sagen nærmere, vil man finde, at disse Smaaebeløb ere til forholdsvis større Nytte end de Beløb, der gives til Husdyravlens Fremme under de nuværende Former.

Da Ændringsforslag Nr. 21 er taget tilbage, vil jeg henstille til Finansudvalget, om der ikke er Mulighed for at optage den Sag, Ændringsforslaget angaar, til fornyet Behandling. Og med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 26 vil jeg sige: Er

der ikke Mulighed for, at den der omtalte Forening kan faa et mindre Tilskud, f. Eks. 500 Kr., saa man ikke paa een Gang tager hele Tilskuddet bort fra den? Man kan sige sig selv, at det vil volde adskilligt Afbræk i denne Forenings Virksomhed, naar man paa een Gang tager det hidtil givne Tilskud fra den.

Pinstrup: Jeg skal give det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) den Oplysning, at det er de i de vestjydske Landboforeninger værende Husmænd, der have foranlediget, at den omtalte Sag blev rejst ved de jyske Landboforeningers Delegeretmøde. Jeg tog ikke Ordet ved den Lejlighed, fordi jeg troede, at Husmandsforeningernes Bestyrelse selv vilde indse det urigtige i det Grundlag for Fordelingen, de have valgt. Men da de i deres Henvendelse til Offentligheden af 16. December fastholde, at dette Grundlag er retfærdigt og overensstemmende med Ministeriets Regler, har jeg her maattet slutte mig til den Kritik, som er rejst. Naar det ærede Medlem mente, at Hensynet til Antallet af Ansøgere er et uheldigt Grundlag for Fordelingen af Pengene, og mente, at der kunde fremkaldes Ansøgninger ad kunstig Vej, maa jeg sige, at det er en slem Insinuation, det ærede Medlem der retter imod Husmandsforeningerne, hvortil der ingen Grund er. Dette Hensyn til Antallet af Ansøgere er et Hensyn, som Lovgivningsmagten har godkendt, nemlig i Loven om Landbrugskursus af 1908. Der var netop paabudt, at Fordelingen væsentlig skulde ske under Hensyn til Antallet af Ansøgere. At man ikke har taget dette Hensyn, har medført det, som blev oplyst paa Husmændenes Sendemandsmøde i Aarhus, at man i nogle Kredse har kunnet faa 100 Kr. til 1ste Præmie, medens man i andre Kredse ikke kunde komme højere end til 15 Kr. Det ærede Medlem sagde, at naar man fordelte efter det Hensyn, som Husmandsforeningerne tog, nemlig Antallet af Medlemmer af Husmandsforeningerne, var det at tage Hensyn til Interessen for Sagen. Det kan man ikke paa staa, thi af Beretningen fra de jyske Husmandsforeninger ser man, at af 379 Husmandsforeninger var der ca. 140 med 5,295 Medlemmer, som ikke arbejdede for Planteavl, i det hele ikke gjorde noget for Planteavl, som dog ubetinget er det Omraade, hvor Husmandsforeningerne ellers arbejde stærkest. Ganske vist kan man sige: De have alle Ret til at konkurrere,